

prima instanță, Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău
judecător: A. Malii
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 2rac-349/2017

Î N C H E I E R E

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Asambzor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Asambzor” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nova Business Soluții” și Dumitru Malai cu privire la rezoluțiunea contractului de prestări servicii, încasarea sumei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Asambzor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș cu menținerea hotărârii Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 13 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 18 mai 2016 SRL „Asambzor” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nova Business Soluții” cu privire la rezoluțiunea contractului de prestări servicii din 14 iunie 2013, încasarea avansului pentru serviciile neprestate în mărime de 328 650 lei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reprezentantul reclamantului și-a concretizat cerințele solicitând rezoluțiunea contractului de prestări servicii din 14 iunie 2013, încasarea avansului pentru serviciile neprestate în mărime de 328 650 lei, în mod solidar de la SRL „Nova Business Soluții” și Dumitru Malai, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a invocat că, între SRL „Nova Business Soluții” în calitate de prestator și SRL „Asambzor” în calitate de beneficiar, la 14 iunie 2013 a fost încheiat un contract de prestări servicii de licență și instalare a softurilor, programelor și deservirea acestora specificând că în baza pct. 1.1. a contractului a fost determinat de părți obiectul acestuia: livrarea licențelor și programelor pentru evidența contabilă, depozitară și generală la întreprinderea reclamantă SRL „Asambzor”, iar conform pct. 2.3., SRL „Nova

Business Soluții” urma să instaleze la întreprinderea beneficiarului module de programe pentru diferite sectoare ale întreprinderii.

Sustine că, potrivit prevederilor pct. 3.1. din contractul menționat, SRL „Asamblor” a achitat avansul în mărime de 50% din suma stabilită și plus încă 15% conform termenelor indicați, specificând că SRL „Asamblor” a transferat la 19 iunie 2013 suma de 83 200,00 lei, la 26 iunie 2013 suma de 82 800 lei, la 08 iulie 2013 suma de 82 600 lei, la 02 august 2013 suma de 80 000 lei, în total suma de 328 650,00 lei, din suma totală de 507 600,00 lei, adică 65% din suma contractată.

Indică că, conform prevederilor pct. 4.1., contractul a intrat în vigoare la data semnării lui, adică la 14 iunie 2013 și prin urmare SRL „Nova Business Soluții” urma să-și execute obligațiile prevăzute în pct. 6.2., 7.2., 11.1, 13.1, 14.1, și altele a contractului, specificând că până la data depunerii cererii de chemare în judecată, pârâtul nu a instalat nici un program la calculatoarele reclamantului, eschivându-se de la prestarea serviciilor contractate, iar conform prevederilor pct. 14.3 și 14.4 a contractului, SRL „Nova Business Soluții” s-a obligat ca la finele oricărei perioade, lucrări sau finisarea oricărei etape de lucru, să semneze un act de îndeplinire a lucrărilor efectuate, în care să consemneze detalii inclusiv și costuri, acte care lipsesc din cauza că pârâtul nici nu a început prestarea serviciilor, obligativitatea predării lucrului efectuat și dării de seamă a antreprenorului fiind reglementat și de art. 934 Cod civil.

La fel, menționează că până la ziua înaintării acțiunii, de SRL „Nova Business Soluții” nu a fost prestată și predată către SRL „Asamblor” nici o lucrare, respectiv nu și-a executat obligațiile contractuale și prin pretenția din 29 aprilie 2016 expediată în adresa pârâtului a declarat rezolvirea contractului din 14 iunie 2013, deoarece prestatorul nu a prestat nici un serviciu și nu a executat obligațiile sale scadente din contract.

La fel, reclamantul, prin pretenția înaintată a solicitat în termen de 5 zile de la recepționare, ca pârâtul să restituie pe contul SRL „Asamblor” suma avansului de 328 650,00 lei, pretențiile fiind întemeiate pe prevederile pct. 21.1. din Contract, precum și prevederile art. 735 alin. (1), art. 738, art. 978, alin. (2) Cod civil.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău 13 decembrie 2016 a fost respinsă acțiunea înaintată de SRL „Asamblor”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 decembrie 2016, SRL „Asamblor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău 13 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Asamblor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș cu menținerea hotărârii Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 13 decembrie 2016.

La 15 iunie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 42, Vol. II).

La 14 august 2017, SRL „Asamblor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei

instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 14 august 2017, împotriva deciziei instanței de apel din 11 mai 2015, declarat în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată la 15 iunie 2017, conform scrisorii de însoțire, iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele nu au aplicat prevederile legale referitor la dreptul părții de a cere rezoluțiunea contractului și a interpretat prevederile obligativității executării obligațiilor contractuale în defavoarea recurentului.

Susține că, instanțele de judecată eronat au reținut și argumentat că recurentul nu a achitat integral suma contractului, fapt pentru care se face responsabil pentru neexecutarea contractului, deoarece potrivit contractului a fost stabilit termenul fix de instalare și dare în exploatare a programelor, independent de achitări.

Consideră recurentul că și apreciere instanțelor de judecată precum că, nu recurentul nu și-a realizat obligația de a expedia declarația scrisă în adresa SRL „Nova Business Soluții” privind rezoluțiunea contractului, necătînd la faptul că a fost expediată declarația, care însă nu a fost recepționată de ultimul, susținând că declarația a fost transmisă anume la adresa juridică a intimatului care este indicată în registrul persoanelor juridice.

Mai mult, ca atât, susține că recurentul nu era obligat să expedieze notificarea sau cererea prealabilă, deoarece intimatul urma să-și execute obligațiunile până la 31 decembrie 2013.

Afirmă recurentul că, avocatul a fost în drept de a înainta declarația de rezoluțiune, în temeiul art. 246 Cod civil, iar aprecierile instanțelor de judecată în acest sens fiind eronate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 13 septembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 03 octombrie 2017, SRL „Nova Business Soluții” a depus referință la cererea de recurs, prin care și-a exprimat opinia referitor la recursul declarat de SRL „Asamblor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș, solicitând respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, SRL „Asamblor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Asambilor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Asambilor”, prin intermediul avocatului Denis Staruș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru